

de individuele werknemer. Mijn fractie maakt zich daar met anderen grote zorgen over. Ook al lijkt het dieptepunt van de recessie bereikt, dan nog zie je dat er bij de werkgelegenheid altijd een lang naijleffect optreedt. Bedrijven zullen immers voorzichtig en vooralsnog terughoudend zijn met het aantrekken van nieuw personeel. Het ligt daarom in de lijn der verwachting dat de werkgelegenheid voorlopig nog niet royaal zal stijgen en dat daarom nog veel mensen aangewezen blijven op een WW-uitkering. Natuurlijk past hierbij de verzuchting: helaas. Het is voor alles en zeker voor de betrokkenen goed als het snel anders wordt. De stijging van het aantal WW-uitkeringsjaren is voor de regering de aanleiding geweest om dit wetsvoorstel in te dienen. De SGP-fractie erkent dat door de beperking van de collectieve lasten de structuur van de Nederlandse economie kan worden verbeterd en daardoor ook voor iedereen het perspectief op werk. Naar mijn inzicht kan echter niet worden ontkend dat dit vooral een bezuinigingsmaatregel is. Mijn fractie vraagt zich wel af of er een directe link te leggen is tussen het aanscherpen van de wekennis en het verhogen van het perspectief op werk. Met het oog op de financiële taakstelling in dit dossier, begrijp ik het verband. Toch zou het moeten gaan om het vergroten van het perspectief op werk. Mijn fractie wil zich best laten overtuigen van de noodzaak van deze wetswijziging, zelfs voordat het SER-advies over de toekomstbestendigheid van de WW wordt uitgebracht en in beleid, wet en regelgeving is verwerkt. Dan moet de regering wel met goede argumenten komen. Mijn fractie is tot nu toe niet genoeg overtuigd van de reden waarom de aanscherping van de wekennis niet kon wachten totdat het totale pakket van ingrepen in de WW duidelijk is. Daar komt bij dat het oorspronkelijke wetsvoorstel van een wezenlijk onderdeel ervan is ontdaan: de afschaffing van de kortdurende uitkering in de WW. Dit was het gevolg van de totstandkoming van het sociaal akkoord, waarin is afgesproken dat de regering dit onderdeel zou intrekken. Het gevolg daarvan was dat het wetsvoorstel ingrijpend moest worden aangepast en dat het opschrift moest worden gewijzigd. Het resterende wetsvoorstel wordt nu verdedigd en plenair

behandeld. Alle collega's, ook ik, hebben gevraagd wat het doorslaggevend argument is om dit wetsvoorstel af te doen, vooruitlopend op het SER-advies dat per 1 april aanstaande beschikbaar zou zijn. Het is toch bekend dat er nog een traject in de Eerste Kamer moet worden doorlopen en dat je door de beslissing om het al dan niet in het Staatsblad te zetten, naar alle waarschijnlijkheid uitkomt op een datum na 1 april aanstaande?

De effecten voor enkele doelgroepen zoals artiesten, musici, kortom: de culturele sector, zijn genoemd. Mijn aandacht ging vooral uit naar de agrarische sector en de horeca. In die sectoren zijn de pieken in de werkgelegenheid seizoensgebonden. Dat is duidelijk. Seizoensarbeid is een aloude kwestie. In de schriftelijke gedachteswisseling is vastgesteld dat er perspectief is ontstaan door de invoering van premiegroepen in de betreffende wachtgeldfondsen. Dat is waar. Wat voor een uitwerking heeft dit op de bereidheid om toe te treden tot de betreffende arbeid? Ik lees op pagina 13 van de nota naar aanleiding van het verslag dat het niet ondenkbaar is dat door het aanscherpen van de wekennis het lastiger zal worden voor de agrarische sector en de horeca om voldoende tijdelijke werknemers te vinden. Dat wordt dus toch wel vastgesteld. De tekst loopt alleen door. De minister meldt ons daar dat het denkbaar is dat er samenwerkingsverbanden komen waardoor werknemers in aansluitende seizoenen bij de ene en vervolgens bij de andere werkgever kunnen worden ingezet. Ik kan mij hier wel iets bij voorstellen, maar er zijn segmenten in deze branches waar ik daar wat meer moeite mee heb. Neem de aardbeienpluk, het steken van asperges of het bollen pellen; deze werkzaamheden worden verricht in ver van elkaar liggende regio's en ik zie in deze segmenten nog geen echte flexibiliteit ontstaan.

Je hoopt natuurlijk dat deze effecten gering zijn, maar je moet toch niet uitsluiten dat ze zich zullen voordoen. Ik stel nuchter vast dat dit niet onderzocht is. Dit is geen scherpe politieke veroordeling, maar ik zou toch in ieder geval de vinger aan de pols gehouden willen zien. De minister stelt in de nota naar aanleiding van het verslag dat LTO Nederland hier dan toch tegen zou hebben moeten protesteren, maar

dat dit niet blijkt uit het advies van de SER. Desondanks vraag ik de minister, op dit punt de vinger aan de pols te houden omdat er in deze segmenten van de arbeidsmarkt al vaker indringende problemen zijn geweest waarbij wij grote moeite hebben gehad om werkbare oplossingen te vinden. Wij moeten niet terug naar af.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 12.20 uur tot 13.05 uur geschorst.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Van Gent.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter. Ik wil graag het verslag van het algemeen overleg over permanente bewoning van recreatieverblijven op de plenaire agenda geplaatst zien. Wij krijgen nog een brief van de minister. Ik wil die brief binnen hebben voordat wij dit plenair afhandelen, maar die zal er wel snel komen.

De **voorzitter**: Ik begrijp dat die brief in het AO is gevraagd?

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Ja.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan het verzoek te voldoen en het verslag op een nader te bepalen moment op de agenda te plaatsen.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Gerkens.

Mevrouw **Gerkens** (SP): Mijnheer de voorzitter. Ik verzoek u om het verslag van het algemeen overleg over de Raad voor Concurrentievermogen op de plenaire agenda te zetten. Ik vraag u om dat ook nog deze week te doen ondanks een duidelijke agenda, omdat de Raad voor Concurrentievermogen aanstaande maandag vergadert.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan het verzoek te voldoen en om het punt toe te voegen aan de agenda van

Voorzitter

deze week en wel morgenochtend aan het begin van de vergadering om 10.15 uur. Voorts stel ik voor, indien er gestemd moet worden, om met het oog op de internationale vergadering maandag morgen direct na de middagpauze te stemmen. De Kamer is terughoudend ± ik zelf ook ± met stemmen op donderdag. Wij hebben echter altijd gezegd dat het niet anders kan, als de internationale Europese agenda het nodig maakt.

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Vos.

Mevrouw **Vos** (GroenLinks): Voorzitter. Een grote groep van de studenten die het Maagdenhuis hadden bezet, zit nog steeds vast. Ik heb gisteren aan de ministers Donner en Remkes opheldering gevraagd over de achtergronden voor het vastzetten van de studenten na deze actie. De brief is nog niet gearriveerd. Bij dezen vraag ik u, bij het kabinet erop aan te dringen dat in ieder geval vandaag de brief de Kamer bereikt. Ik voeg er nog iets aan toe. Staatssecretaris Rutte heeft zelf studenten opgeroepen om tot bezetting over te gaan. In hoeverre verhoudt dit zich tot het vasthouden en andere acties die op dit moment plaatsvinden?

De **voorzitter**: Ik heb informeel gehoord dat men de laatste hand legt aan de brief en dat deze onderweg is.

Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet, in het bijzonder naar de minister van Justitie, de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Werkloosheidswet en enige andere wetten, in verband met afschaffing van de kortdurende uitkering en aanscherping van de wekeneis (29738).**

De algemene beraadslaging wordt hervat.

□

Minister De Geus: Voorzitter. Het voorstel om de wekeneis aan te scherpen en de verlaagde wekeneis deels af te schaffen en aan te scherpen, is een wetsvoorstel dat inderdaad al een geschiedenis heeft. De verschillende sprekers gaven aan dat het wellicht een wat onwettelijk moment is om dat nu te behandelen, nu er in de SER nog wordt gesproken over een mogelijk alternatief. Toch ben ik erg blij met deze behandeling en ik zal uitleggen waarom. Het aanscherpen van de wekeneis was al opgenomen in het Hoofdlijnenakkoord, en dan zijn we al een tijdje terug in de geschiedenis. In het najaar van 2003 is hierover al gesproken. Er is toen gezegd: de SER wilde daarover aanvullend advies uitbrengen, waarvoor een termijn is afgesproken, namelijk 1 maart 2004. Dat advies van de SER, dat verdeeld was, is uiteindelijk in juni 2004 gekomen. Vervolgens is in het najaar van 2004 door de sociale partners nogmaals gevraagd of dit punt kan worden betrokken bij onze visie op de toekomstbestendigheid van de WW. Wij hebben daar bevestigend op geantwoord, zij het dat wij hebben aangegeven de behandeling niet almaar voor ons uit te willen schuiven. We hebben afgesproken, door te gaan met de parlementaire behandeling.

We zitten nu in een fase waarin het kabinet de voorstellen die het zelf heeft gedaan, met de Kamer bespreekt. Daaraan is de conditie verbonden ± ik heb dat ook geschreven ± dat als de SER een advies uitbrengt dat hierop mede betrekking heeft, wij ons rekenschap zullen geven van de gevolgen daarvan voor dit wetsvoorstel. Gezien de voorgeschiedenis en de nabije toekomst, waarin we dit wetsvoorstel toch zo spoedig mogelijk willen realiseren, betekent dit dat ik in het debat met deze Kamer zo ver mogelijk wil komen. Vandaag praten we in eerste termijn, en mogelijk ook in tweede termijn, en anders op een naastgelegen moment. Het is mijn streven, zoveel mogelijk het finale oordeel van de Kamer te horen over wat er voorligt.

Ik zeg dit ook, omdat het ook zo kan zijn dat de SER op dit punt geen alternatieven voorbereidt. In dat

geval kunnen we gelijk door. Het kan ook zijn dat de SER marginale alternatieven voorbereidt. En het kan zijn dat de SER grondige alternatieven voorbereidt, maar dan hangt het er weer van af of die grondige alternatieven deel uitmaken van een groter geheel, dat overtuigend is en recht doet aan de condities die met de sociale partners zijn afgesproken, namelijk dat eenzelfde volumereductie aanwezig is. Als het SER-advies daar niet aan voldoet, is het al winst als wij hier die voorbereiding al hebben getroffen. Natuurlijk komt er na de behandeling in de Tweede Kamer nog een behandeling in de Eerste Kamer. Het streven is erop gericht om in de loop van 2005 de zaak ten uitvoer te brengen. Daarop is in de uitvoeringswereld al geanticipeerd: men staat klaar om dat te kunnen doen. Maar daarvoor is afronding van de parlementaire behandeling noodzakelijk.

In die context is de discussie van vandaag buitengewoon nuttig. Het kabinet zal zich wel rekenschap geven van de eventuele consequenties van een SER-advies en het kabinetsstandpunt daarover, ook voor deze wetgeving.

Daarmee heb ik de vragen van de verschillende afgevaardigden over dit punt behandeld. Mevrouw Noorman heeft deze vraag gesteld, maar velen hebben ernaar gevraagd.

Mevrouw **Noorman-den Uyl** (PvdA): De minister zegt dat de uitvoeringsorganisaties hebben geanticipeerd. De minister wil de maatregel zo spoedig mogelijk realiseren. Wat is daarvoor de termijn en in hoeverre interfereert deze maatregel met de andere implementatietrajecten die de uitvoeringsorganisaties, inclusief het CWI, hebben doorlopen?

Minister De Geus: De oorspronkelijke streefdatum voor deze wetswijziging was 1 april 2005. Het is nu 2 maart. De Tweede Kamer zal hierover vandaag niet meer stemmen. De Eerste Kamer zal het voorstel ook nog behandelen. Ik heb aangegeven dat het SER-advies lang genoeg voor 1 april moet komen, wil het kabinet daarop nog voor 1 april kunnen reageren. Ik verwacht dat wij er rekening mee moeten houden dat 1 april niet zal worden gehaald als invoerdatum. Als de parlementaire behandeling is afgerond en als het kabinet zich rekenschap heeft